

De WereldKrant

Stichting WereldAsielen helpt zwerfdieren ter plaatse

Winter 2015 nr. 46

Dogs-Cats-Lovers

Barcelona, Spanje

Alle projecten van WereldAsielen zijn ons even dierbaar. Toch is er iets speciaals aan Elvira uit Montgat (voorstad van Barcelona). Zij doet namelijk precies datgene waarom WereldAsielen is opgericht: kleinschalige projecten steunen van mensen die vaak tegen de verdrukking in hun uiterste best doen om zwerfdieren in het buitenland te redden.

Alsof onze doelstelling ooit verwoord is met Elvira in gedachten. Al tientallen jaren is zij bezig met dierenwelzijn, maar specifiek sinds 2003 redt zij honden uit de perrera (dodencel) van Cádiz.

En hoewel dat absoluut niet in de buurt van Barcelona ligt, kan Elvira haar ogen niet sluiten voor de verschrikkelijke leefomstandigheden daar. Samen met een groep vrijwilligers probeert zij deze dieren, maar ... Lees verder op pagina 2

Het is ons gelukt!

Kütahya, Turkije

U raadt het al, de titel van dit artikel spreekt boekdelen. Na onze oproep in de WereldKrant nummer 45 om Sunay en Levent te helpen met het kopen van een andere auto, omdat hun huidige auto waarmee zij dagelijks de zwerfdieren voorzien van eten en drinken, op instorten stond, heeft u massaal gedoneerd en is er genoeg geld om een ...

Een brief van Magda

Krotoszyn, Polen

Mijn excuses dat ik nu pas schrijf, maar je weet hoe het bij ons gaat: handen te kort, te weinig mensen. Was de dag maar twee keer zo lang. Gisteren hebben wij als diereninspecteurs een verwaarloosde Duitse herder tijdens interventie in beslag genomen.

Hij zat aan de ketting en woog 50% te weinig voor zijn ras, hij had helemaal geen vetcellen in zijn lichaam! Ik moet erover nadenken of wij een rechtszaak beginnen, want dit zou betekenen dat de hond twee jaar in ons asiel zou moeten blijven wachten tot de uitspraak. Als wij de eigenaar zo ver krijgen dat hij snel afstand doet van zijn hond, kunnen wij de hond meteen ter adoptie aanbieden. Natuurlijk pas nadat de hond aangesterkt is. Hij eet zo gulzig dat wij hem voorzichtig drie keer per dag kleine porties geven.

De rechtszaak betekent trouwens niet altijd dat wij winnen. Herinner je je die twee prachtige Podhalanski herders? Gewonnen, maar in feite verloren. De eigenaar was wel gestraft, maar de officier van justitie had in zijn eis 'vergeten' dat de honden verbeurd verklaard moesten worden. Na twee jaar moesten de honden, inmiddels prachtig door ons verzorgd en klaar voor adoptie, terug naar een schuur zonder licht

op een geheime locatie. Wij weten dit, omdat we deze man stiekem hebben gevolgd. Niet helemaal rechtmatig, maar wij hadden geen andere oplossing. Na een tijdje wilden wij de honden weer inspecteren. Helaas werkt de gemeentelijke dierenarts niet altijd mee, want als honden eten en onderdak hebben, vindt hij dat alles in orde is.

Lees verder op pagina 3

Lees verder op pagina 2

Vandaag uw steun, morgen onze hulp

Als u een van onze projecten wilt steunen, kunt u dat doen door een bedrag naar rekening IBAN: NL 12 INGB 0000 1245 46 over te maken. Wij staan in contact met de projecten en weten waar behoefte aan is. Zodoende komt uw steun snel terecht op de plekken waar de nood het hoogste is.

Het is ons gelukt!

vervolg pagina 1

auto te kopen! Zodoende konden we Sunay en Levent met dit geweldige nieuws heel erg blij maken. En wat zijn ze dankbaar! Dankzij gezamenlijke inspanningen van WereldAsielen en een andere Nederlandse stichting die actief is in Turkije, kon Levent afgelopen week afreizen naar Istanbul om de tweedehands auto te kopen. "Waarom helemaal naar Istanbul afreizen", horen we u denken. Welnu, omdat de auto te koop stond bij een betrouwbare dierenkliniek met een dierenarts die heel veel betekent in de zwerfhondenwereld en dus weet hoe belangrijk het is om een goede auto te hebben. De auto is inmiddels in Kütahya aangekomen en wordt nu ingericht op het veilig vervoeren van gewonde zwerfdieren en het rondbrengen van het voer. Donateurs, heel erg bedankt!

meer dat haar projectmedewerker van WereldAsielen afgelopen mei vakantiedagen opnam van zijn betaalde baan om haar in Montgat te bezoeken. Nog steeds heeft ze moeite om te bevatten dat wij in Nederland wel om deze Spaanse dieren geven. Veel inwoners van Montgat en Barcelona namelijk niet. Ook (en vooral) de gemeente niet. Uit geen enkele andere hoek heeft Elvira al die jaren ooit medewerking of hulp mogen ontvangen. Vandaar dat zij na een nieuwe donatie van ons meestal huilend aan de telefoon zit om te bedanken. Ze heeft zelfs een keer door de telefoon voor ons gezongen van blijdschap en zij ziet de vrijwilligers van WereldAsielen als familie. Begrijpt u nu waarom Elvira zo speciaal voor ons is? Wilt u meebetalen aan de dierenartskosten en voer voor de dieren van Elvira?

vervolg pagina 1

ook de honden waarvan de sterfdatum al vaststaat uit andere perreras in de omgeving van Barcelona te bevrijden, soms tegen betaling. Deze dieren worden zolang opgevangen bij de vrijwilligers thuis. Er is dus geen asiel. Ook wordt er ruimte gehuurd bij diverse dierenpensies. Alle dieren in Barcelona en omgeving die van straat zijn gehaald (omdat ze het daar niet redden) krijgen de noodzakelijke medische behandeling, ondergaan bloedtesten, worden gesteriliseerd, gevaccineerd en gechipt. Daarna worden deze dieren ter adoptie aangeboden. Het geld voor het vrijkopen uit de dodencellen, de dierenartskosten en de verzorging van de vele honden en enkele katten werd uit eigen zak betaald door Elvira en andere vrijwilligers. Onnodig om te vermelden dat dit op een gegeven moment niet meer ging. Vandaar dat zij in 2009 de stichting Dogs-Cats-Lovers heeft opgericht om op die manier elders

hulp te zoeken. Begin 2011 is WereldAsielen in contact gekomen met Elvira en al snel werd duidelijk dat we elkaar nodig hadden. Via haar kunnen we namelijk bereiken dat het zwerfdierenprobleem rondom Barcelona beter wordt aangepakt. Om te beginnen heeft WereldAsielen een groot deel van de uitstaande schuld bij de dierenarts betaald. Hier kon Elvira namelijk niet meer terecht met nieuwe probleemgevallen zolang die schuld bestond. En andere dierenartsen wilden haar niet als nieuwe klant.

Sindsdien helpen we Elvira structureel. Dat doen we met geld voor sterilisaties en voer. Of we sturen een transport met een voorraad brokken, zodat alle dieren weer maandenlang te eten hebben. Ook proberen we haar mentaal op de been te houden, want Elvira heeft nogal wat tegenslagen gehad de afgelopen jaren. Zo overwon zij diverse ziektes, waarvan de prognose eerlijk gezegd niet al te best was. Ze waardeerde het daarom des te

Hartelijk dank uit Koropi!

In de vorige WereldKrant maakte u kennis met de Hellenic Animal Welfare Society, het asiel met de belangrijke regionale functie voor de opvang en herplaatsing van zwerfdieren in en rond Athene.

We schreven dat het asiel in Koropi, evenals vele andere Griekse (dieren)-welzijnsorganisaties, enorm onder de economische crisis lijdt. We zijn dan ook erg blij en trots dat we de

vrijwilligers op 29 oktober jl. (het asiel bestond die dag exact 20 jaar!), dankzij uw steun, een heel mooi verjaardagscadeau mochten aanbieden. Met uw hulp hebben wij een bedrag kunnen doneren voor maar liefst 6 weken voer voor

de 80 honden en 40 katten die thans in de opvang verblijven. Namens Helena Beels, Stichting WereldAsielen en alle vrijwilligers van het asiel in Koropi heel hartelijk dank voor uw medeleven en het prachtige cadeau.

Een brief van Magda

heel moeilijk vanwege een ernstig ziektegeval in mijn gezin. Dan heb je nog de samenwerking met de gemeente, wat ook tot mijn takenpakket behoort. Ik ben allang blij dat we toegang tot de gemeente hebben, maar we moeten voorzichtig en diplomatiek zijn, want als we te veel eisen op grond van de bestaande, op zich, niet slechte wetten, raken de ambtenaren geïrriteerd en kunnen we het schudden. Dierenwelzijn is iets nieuws voor hen. Niettemin hebben wij bereikt dat de gemeente o.a. een nieuw paviljoen voor ons heeft aangeschaft als behandelkamer, van 4 m², tja... zonder toevoer van water!

“Hij schreeuwde dat hij mij en mijn honden zal afmaken, hij weet waar ik woon...”

dankbaar zijn, zouden we de honden en katten niet eens te eten kunnen geven. Een nieuw groter asiel op een nieuwe locatie, waar we bij de gemeente al jaren om smeken, kunnen we wel vergeten. Hoewel hiernaast prachtige, grote velden liggen. We moeten dus verder met ons krappe en veel te kleine oude asiel, zonder uitlaatveldje. We zitten naast een vuilstortplaats, waar het wemelt van de ratten. Gelukkig komen jonge vrijwilligers in het weekend onze honden uitlaten, maar je kunt je voorstellen wat het voor een hond betekent om één keer per week een half uurtje te kunnen rennen. Ik kan

bezoeken ontzettend veel tijd in beslag. Niettemin is het een must. De administratie moet ook in orde zijn, alle gegevens moeten kloppen en controleerbaar zijn. Soms zou ik liever met de honden gaan wandelen in plaats van met mijn neus in de papieren te moeten zitten.

Vanwege de te krappe ruimte kunnen we nog steeds geen kattenafdeling oprichten. Daarom hebben wij een netwerk van gastgezinners (altijd te weinig) en voeren we met verzamelde financiële middelen veel sterilisaties uit, gelukkig maar. Weet je hoe vaak ik al dacht om ermee te stoppen, haha? Gewoon, vrije weekenden hebben, geen ruzie met mensen, ambtenaren, geen ontevreden familie die mij veel te weinig ziet. Geen ritten met een verongelukt dier naar een dierenarts die het bed uit moet, geen gedoe. Maar dan denk ik: als wij dat niet doen, wie doet het dan wel? Deze dieren hebben alleen ons.

Met de aankomende feestdagen en een nieuw jaar wens ik jou en de hele stichting WereldAsielen en haar vrienden een wereld waarin ons werk steeds minder nodig is. Ik weet dat het onmogelijk is, maar dromen mag.

*Veel lieve groeten,
Magda, asiel Krotoszyn*

niet huilen, ik moet door, anders krijgen de honden zelfs dit niet. Waar het onze honden zeker niet aan ontbreekt, is onze liefde. Ze zijn in ieder geval goed verzorgd en lijden geen honger. Gelukkig wordt een vrij groot percentage geadopteerd. Veel advertenties, goede foto's en filmpjes die ik steeds maak, werpen hun vruchten af. Bij elke adoptie horen twee bezoeken van ons aan het adoptiegezin: vóór en na de adoptie. Het is voorgekomen dat wij een hond terughaalden van de adoptie, maar in de meeste gevallen betekent adoptie een nieuw goed leven voor onze honden. Alleen neemt het coördineren van al die controle-

vervolg pagina 1

Dat ze vermagerd zijn, met een vreselijke vacht die nooit een kam heeft gevoeld, en dat ze hun behoefte doen waar ze staan, is niet belangrijk. Een andere eigenaar (van een weggehaalde prachtige Bassethound) heeft ons tijdens de procedure bedreigd. Ik ben heel wat gewend, maar ik geef toe dat ik nogal zenuwachtig was toen hij schreeuwde dat hij mij en mijn honden zal afmaken. Hij weet immers waar ik woon.

Het is een nachtmerrie met die verwaarloosde honden op het platteland, al of niet aan de ketting. Ik heb meer aanhangige zaken die ontzettend veel tijd en energie vergen. Gelukkig zijn mensen steeds oplettender en krijgen wij steeds vaker meldingen over allerlei misstanden rond dierenwelzijn. Maar het gaat ook niet altijd zoals het hoort. Ik krijg tientallen telefoontjes per dag met diverse zaken en vaak krijgen wij op ons donder als we niet meteen reageren. Ik kan eindeloos proberen uit te leggen dat wij slechts met een paar mensen actief zijn, die overdag gewoon betaald werk hebben, dat wij helemaal belangeloos werken en niet in staat zijn om alles op te lossen, dat onze oude auto op het punt van opgeven staat, maar het helpt allemaal niet, wij worden uitgescholden dat wij voor niets geld krijgen, dat wij gevoelloze monsters zijn en dieren niet willen helpen. Niet bepaald aanmoedigend. Daarom is voorlichting zo belangrijk, zodat mensen weten wat wij doen en waarom. Zonder steun van 'gewone' mensen zijn wij nergens. Ik doe mijn best om onze website en Facebook account up-to-date te houden, toch was dat de laatste tijd

Wij hebben daarin ons kantoorje ingericht, en er verblijven drie kleine hondjes, omdat het buiten al erg koud is, terwijl onze hondenkooien niet verwarmd zijn. We blijven dus iedere dag met de honden naar de dierenarts rijden, een kleine 13 km verderop. Het is zonde van de tijd en de benzinekosten betalen we meestal uit eigen zak. Wat water betreft, gebruiken we nog steeds dat kraantje dat je hebt gezien toen je hier was. Voor schoonmaakwerk bij honderd honden is dat echt een moeilijke klus. In de winter wikkelen we de kraan in met een lap stof, anders bevriest het water. Ik zit nu alle documentatie voor de nieuwe aanbesteding voor te bereiden in de hoop dat onze organisatie die weer wint. Maar ieder jaar vrezen wij dat er misschien iemand anders komt opdagen die beweert dat het runnen van het asiel goedkoper kan. Goedkoper kan het natuurlijk niet meer; wat wij van de gemeente krijgen is niet eens voldoende voor de jaarlijkse vaste lasten, laat staan voor voer en medische kosten. Zonder steun van mensen en van jullie, waarvoor wij enorm

Winterse kou in Vigo

Vigo, Spanje

Velen van u volgen al vele jaren het wel en wee in een van de grootste kattenasiels van Spanje. Sinds 2007 steunt WereldAsielen dit belangrijke project in de Noord-Spaanse havenstad waar het zwervkattenprobleem door de verantwoordelijke ambtenaren totaal niet serieus wordt genomen.

Zonder de niet-aflatende inzet van de vrijwilligers in het asiel zouden vele hongerige, zieke en gewonde dieren volledig aan hun lot worden overgelaten. Zeven dagen per week, door weer en wind, gaan de vrijwilligers op pad als er een melding binnenkomt over een dier in nood! Om deze hardwerkende vrijwilligers een hart onder de riem te steken heeft onze projectmedewerker recentelijk op eigen kosten een bezoek aan het asiel gebracht. Zij was zeer onder de indruk van de grote betrokkenheid en inzet van het team vrijwilligers dat er werkelijk alles aan doet om het leven van de katten zo leefbaar mogelijk te maken.

*'s Zomers is
het bloedheet,
's winters lijkt
het meer op
een koelcel*

Dit is een zware opgave waardoor zelfs de meest bevlogen vrijwilligers weleens de moed dreigen te verliezen. Zoals de trouwe volgers van dit project weten, zijn de leefomstandigheden in het asiel, dat sinds enkele jaren is gehuisvest in een voormalige timmerwerkplaats, verre van ideaal. De foto's geven u hopelijk een goed beeld van de troosteloze omstandigheden waarin

de medewerkers dagelijks alle dieren verzorgen. In de zomer is het bloedheet in het asiel; in de winter heeft de ruimte meer weg van een koelcel. Daarnaast ontbreekt in Vigo ook de mogelijkheid voor de katten om naar buiten te gaan. Tot grote frustratie van de verzorgers is de gemeente niet bereid om de benodigde vergunningen voor de bouw van een buitenverblijf te verlenen. In een poging deze mistroostige ruimte te vervullen voor een beter onderkomen zoeken de vrijwilligers al tijden koortsachtig naar een meer geschikte locatie buiten de stad.

De vrijwilligers dromen al jaren van een nieuw asiel waar de katten hopelijk ooit weer naar buiten kunnen. De omringende gemeenten werken echter evenmin mee en de vrijwilligers krijgen keer op keer nul op het rekest. Evengoed zetten ze hun belangrijke werk onverminderd voort. In de komende maanden wordt zoals in voorgaande jaren alles op alles gezet om het zo warm mogelijk te maken in het asiel.

Dit gebeurt door zo veel mogelijk mandjes, kussentjes en dekens neer te leggen; op de koudste dagen maakt men gebruik van elektrische kacheltjes om de ruimte enigszins te verwarmen. Het allerliefst zouden de vrijwilligers deugdelijk isolatiemateriaal aanschaffen om zo te voorkomen dat de warmte via het gammele dak verdwijnt, maar hier is geld voor nodig...

Helpt u de poezen deze winter?
Vermeld svp bij de donatie
P.74: Winter in Vigo

Walk with Donkeys

Reisverslag van het
bezoek aan Anatoli:
Walk with Donkeys,
oktober 2015

Anatoli, Griekenland

De eerste keer dat we van Lerapetra, een plaatsje gelegen aan de zuidoostkust van Kreta, naar Anatoli rijden, doen we hier twee uur over, in plaats van twintig minuten. Gelukkig was er veel moois te zien onderweg, maar ook zagen we de eerste echte werkezels. De eigenaar dacht uiteraard dat wij onwetende toeristen waren en gebruikte zijn stok om zichzelf zittend op zijn ezel mooi op de foto te krijgen.

Later blijkt dat Walk with Donkeys betrokken is geweest bij de aanschaf van deze ezel. De vorige ezel van deze meneer was er zo slecht aan toe, dat hij niet meer kon werken.

Het heeft heel wat overtuigingskracht gekost om de eigenaar er toe over te halen zijn ezel af te staan. De zoon van meneer heeft uiteindelijk zijn nieuwe ezel betaald. Het fijne is dat het zadel dat deze ezel draagt (en wat duurder is dan de ezel zelf) op maat voor het dier gemaakt is. Want daar gaat het vaak mis. Ezels worden afgedankt en hetzelfde zadel wordt voor een andere ezel gebruikt, wat echter niet goed past. En zo begint de lange lijdensweg voor het dier.

Uiteindelijk vinden we Suzanne en Alistair en krijgen we een rondleiding over hun schitterende terrein. Het uitzicht is adembenemend en de ezels zijn fantastisch.

Mijn angst voor deze dieren was binnen tien minuten helemaal verdwenen en alle dagen tijdens mijn verblijf heb ik van de intense knuffeltherapie genoten! Op het terrein lopen in totaal veertien ezels, een muilezel en drie paarden. Maar al snel worden de moeilijkheden zichtbaar. Het werk dat elke dag verzet moet worden, is loodzwaar. Mijn vriendin en ik zijn een paar uur bezig om de verblijven van de ezels schoon te maken. Het terrein is steil en rotsig en het is warm. Ik kan me niet voorstellen

dat dit oudere echtpaar dit twee keer per dag doet, naast al het andere werk. Naast schoonmaken moeten de dieren gevoed en verzorgd worden. Zo zijn hoefproblemen (abcessen) een veel voorkomende en erg pijnlijke kwaal. Ook zijn er dieren die zo verzwakt zijn, dat ze niet zelfstandig kunnen opstaan. Een ezel die langer dan vier dagen blijft liggen, heeft geen kans meer om te overleven. Het echtpaar is nu al weken bezig met een ezel die gevonden is tussen de kadavers van 24 ezels en paarden. Dit dier is op dusdanig onhandige wijze gered, dat het is aangevallen door honden en uiteindelijk is opgenomen bij Walk with Donkeys. Het echtpaar verzorgt de wonden en helpt de ezel elke keer weer overeind, een zware klus. Het gaat inmiddels wel wonderbaarlijk beter met het diertje!

Ook reist het echtpaar het eiland af op bezoek bij ezeleigenaren die om hulp verlegen zitten bij gezondheidsproblemen van hun dier. Tel daarbij op de dagelijkse telefoontjes met vragen om advies van ezel- en paardeneigenaren. Want hoewel het echtpaar totaal geen hulp of medewerking krijgt van de lokale bevolking, maakt de

bevolking wel gebruik van de kennis en hulp van het echtpaar! De grootste wens van dit echtpaar is dan ook meer vrijwilligers aan te trekken. Een van de middelen hiervoor is om een caravan te kopen voor op het terrein, zodat de vrijwilligers daar kunnen verblijven.

Het kost ongeveer € 50,- per dag om de dieren te voeden. Dit zou goedkoper kunnen, maar dan krijgt het echtpaar geen bon en kan het de kosten niet verantwoorden. Dit betekent ook dat deze dierenredders moeten blijven rijden in een auto die totaal niet geschikt is voor de slechte wegen. Dus ook meer benzine kost.

Naast de nodige financiële steun, zit dit echtpaar ook letterlijk om handen verlegen. Misschien iets voor u om als vrijwilliger ter plekke te helpen en op deze manier een goed doel te steunen?

Kreta 2015
Van Lerapetra
naar Anatoli

Dit project steunen?
Vermeld svp bij de donatie
Project 75

Terugblikken op 2015

Onze honden en katten maken het zich in deze tijd gemakkelijk in hun mandje bij de centrale verwarming zonder zich zorgen te hoeven maken over de volgende maaltijd. Dit is voor een ontelbaar aantal (zwerf)dieren overal ter wereld wel anders ...

Hongerig, vaak ziek en nergens welkom scharrelen ze hun kostje bij elkaar. WereldAsielen maakt zich al jaren sterk voor deze groep.

Dankzij u hebben we vele projecten kunnen ondersteunen.

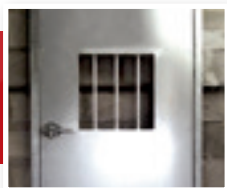
We kijken graag kort met u terug:

Het nieuwe waterreservoir met waterpomp en -leidingen voor het nieuwe centrum van Warin in Thailand

De 'nieuwe' auto voor Sünay en Levent voor de voerondes in Kütahya, Turkije

Een bijdrage geleverd aan alternatieven voor dierproeven in Egypte

De prachtige deuren voor de kennels in Torres, Spanje

Salarissen betaald van personeel in de asielen in Spanje, Roemenië en Portugal

Bijdragen voor het werk van dr. Aurelian in Roemenië

Het ondersteunen van het geweldige werk van de meiden van Hope Time, Burgo

Daarnaast is er aanschaf van voer mogelijk gemaakt in Griekenland, Bosnië, Egypte, Turkije en Spanje en zijn wederom veel dieren gesteriliseerd, waren wij in staat talloze buitenlandse dierenartsnota's te betalen en mochten meerdere projecten een voertransport ontvangen. Hiermee werd het moreel van de onmisbare mensen in het veld weer even opgevijfeld.

was dit niet gelukt. Namens het bestuur maak ik dan ook graag van de gelegenheid gebruik u heel hartelijk te bedanken voor uw bijdrage en hoop ik dat u ons ook in 2016 wilt blijven steunen.

Rest mij u te midden van uw dierbaren en huisdieren fijne feestdagen en een gezond, diervriendelijk en duurzaam nieuwjaar te wensen!

Josee Lochtenberg,
secretaris

Wij zijn hier trots op en dat mag u ook zijn, want zonder uw hulp

Stichting WereldAsielen • Postbus 8040 • 1180 LA Amstelveen
Telefoon 06 - 12 50 52 49 • info@wereldasielen.nl

ING bank 12 45 46 • IBAN: NL12 INGB 0000 1245 46 • BIC: INGBNL2A
Triodos Bank 19.83.42.756 • IBAN NL20 TRIO 0198 3427 56
BIC TRIONL2U • KvK 30199950 • ANBI 8139.21.600
www.wereldasielen.nl

Wel of geen WereldKrant?

Wij proberen ons adressenbestand actueel te houden. Wij krijgen echter regelmatig kranten terug vanwege verhuizing of overlijden. Als uw gegevens veranderen, wilt u dat dan svp doorgeven via e-mail of post.

U bepaalt wanneer u betaalt

Bij de informatie die u van ons ontvangt, zit standaard een acceptgiro. Ook als u automatisch betaalt of net een donatie heeft gedaan. Het is voordeliger om iedereen dezelfde post te sturen, vandaar dat u altijd een acceptgiro aantreft.

Sieraden of oude bankbiljetten

Heeft u gouden, zilveren of van andere edelmetalen gemaakte sieraden, die u niet meer draagt? Of oude bankbiljetten? Wij zijn er rijk mee en kunnen met de inruilwaarde weer veel doen voor de zwerfdieren. Pak de artikelen goed in en vermeld ook uw afzendadres. Alvast hartelijk dank.

Belastingdienst betaalt mee

Meer dan €50: als u jaarlijks meer dan €50 doneert, dan kan het aandeel van de Belastingdienst oplopen tot wel 52%. Dat scheelt u veel geld.

Periodieke schenking: bij een periodieke schenking maakt u gedurende 5 jaar of langer elk jaar een door u gekozen bedrag over. Het minimale bedrag van de schenking is €50 per jaar, waaraan de Belastingdienst 34 tot 52% meebetaalt. U kunt zich aanmelden via de site: www.belastingdienst.nl/giften of de overeenkomst downloaden op www.WereldAsielen.nl

Legaat of erfenis: bij een legaat laat u in het testament een door u gekozen bedrag na. Bij een erfenis benoemt u WereldAsielen tot (mede)erfgenaam. Uw notaris kan u verder informeren. WereldAsielen is geheel vrijgesteld van belasting over legaten en erfenissen (erfgenamen betalen doorgaans 20 tot 40% belasting).

Ons doel

WereldAsielen streeft ernaar om de leefomstandigheden van zwerfdieren te verbeteren door structureel fondsen te werven voor (acute) medische hulp en voedsel t.b.v. kleinere tot middelgrote asielen of hulpprojecten. Vaak vindt dit plaats in een omgeving die

wordt geteisterd door armoede, oorlog of natuurgeweld. Het ondersteunen en stimuleren van sterilisatieprojecten zien wij als een primaire doelstelling, waarmee het duurzame en structurele karakter van ons handelen wordt benadrukt.

Wilt u meer weten?

06 - 12 50 5 2 49 of info@wereldasielen.nl